ÜMNİYYE VE EMÂNİYY'NİN ANLAMI (2)

(...dünden devam)

İbn Abbâs'tan, *temennî*ve *ümniyye* kelimelerinin, yalan sözleri oku-ma anlamına geldiği de rivâyet edilmiştir. Hz. Osman: " *Müslüman olduğumdan beri hiç yalan söylemedim"* demiştir (Kurtubî, el-Câmi': 2/6; Fethu'l-Kadîr: 1/104).

"**(**) **(**) *:94- De ki: 'Eğer gerçekten Allah katında âhiret yurdu kimsenin değil, yalnız sizin ise, sözünüzde doğru iseniz, ölümü temennî ediniz.' 95- Fakat ellerinin yapıp öne sürdüğü işlerden dolayı asla ölümü temenî etmezler. Allah zâlimleri bilir."* (Bakara: 94-95),

"**(**)**(**) *:123- İş, ne sizin ümniyyelerinizle, ne de Kitap ehlinin ümniyyeleriyle olur. Kötülük yapan onunla cezalandırılır ve kendisine Allah'tan başka bir dost ve yardımcı bulamaz. 124- Erkek veya kadından inanarak güzel işler yapanlar da cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar."* (Nisâ: 123-124)

Bu âyetler, insan egoizminden doğmuş tüm tekelci iddiâları redde-dip, dünyanın her yanında bulunan bütün insanlara istikbal umudu vermekte, Kur'ân'ın evrensel mesajını duyurmaktadır ki o da şudur:

Tevhîd dininin özü herhangi bir dine veya topluma kuru kuruya bağlı olmak değil, Allah'a içtenlikle ve şirksiz olarak inanmak, âhireti kesinlikle kabul etmek ve sadece Allah'a tapıp güzel, doğru, dürüst işler yapmaktır. Allah'a gönülden bağlı, âhirete inanan, Allah'a kulluk edip insanlara iyilik eden, hep yararlı, dürüst işler yapan içi dışı bir her Tanrı kulu, dünyanın

neresinde olursa olsun ve görünürde hangi dine bağlı bulunursa bulunsun, bu tevhîd özüne içtenlikle bağlı kaldığı sürece Allah'a teslîm olmuş, cennetlik bir kuldur. Yahûdî ve Hıristiyanların tekelci savlarını reddeden Kur'ân, insanlığın önüne bu geniş ufku açıyor: "□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

: Hayır, her kim işini güzel yaparak özünü Allah'a teslîm ederse, onun mükâfâtı Rabbinin yanındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir."
(Bakara: 112)

(devamı yarın..)